

آگاه و متعهد

توده های آگاه و متعهد ، با تاکتیک های دلیرانه خود
ضرباتی سیچ گشته و مهلاک بر طاغوت و مردمان وارد
می سازند.

ارزنه ترین قشر اجتماع ، توده های آگاه و متعهد هستند ، اینها یعنده که خاری در چشم
قدرتمندان و سدی عظیم در راه آنان هستند.

این توده ها گرچه از لحاظ نیروی مادی ضعیف و دردام استضعف گرفتارند ، اینها
گرفتارتب ۳۸ درجه استضعفانند ولی چون آگاهند ، تلاش می گشته که خود را از این تب
نیمه خطرناک رها نمایند.

بدبخت ترین ملت ها ، ملتی است که در برابر قشر ستم پیشنه مستکبر ، مستضعفان آگاه
و متعهد نداشته باشد ، یا مستضعفانش همگی نا آگاه یا اگر آگاه باشند ، غیر متعهد و غیر
مسئول باشند.

در اینجا توجه داشته باشیم که مقصود ما از آگاهی مستضعف ، آن چنان آگاهی همه
جانبه ای است که نه تنها تشخیص میدهد که چگونه مستکبر به حیله گردی و اعمال قدرت و
وفشار می برد از نزد ، بلکه از راه و روش و تاکتیک مبارزاتی نیز آگاهی دارد و میداند که چگونه
مبارزه کنند که هم نیروی مستضعفان درهم کوییده نشود و هم مستکبران ، چنان غربه ای
بعور ند که ناچار شوند بطور چشم گیر و قابل توجهی عقب نشینی کنند.

تاکتیک نه سازشکاری

اینچاست که انسان بهتر متوجه می‌شود که چرا هارون - برادر حضرت موسی - در بر ابرسامری و گوماله‌اش سکوت می‌کند و حضرت یوسف، به فرعون مصر پیشنهاد می‌کند که :

«مرا برخزانه‌های زمین بگمار (امور کشاورزی مصر را به من بسپار) که من نگهبانی داناهستم».(۱)

اینها همه تاکتیک است، نه سازشکاری و محافظه کاری. نه هارون مردی محافظه کار بود و نه یوسف، مردی سازشکار. آنها در بر ابر بموج شوم استکبار زمان، راهی بهتر از این نداشتند. آنها با آگاهی تمام، این راه را برگزیدند و مسئولیت الهی و مردمی خود را به نحو مطلوب ایفاء کردند.

مستضعفان آگاه برای اداء دین انسانی و خدائی خود، گاهی می‌کشد، گاهی کشته می‌شود، گاهی سکوت می‌کند، گاهی فریاد می‌زند، گاهی می‌نویسد، گاهی برمستد تدریس شاگرد می‌پرورد و ...

گاهی به کشته گشتن و گاهی به کشتن است تبلیغ دین بد هر چه زمان اقتضا و کند امیر مؤمنان علی (ع) طی مدت ۲۳ سال دوره نبوت حضرت محمد (ص) جنگید و طی ۲۵ سال خلافت مه خلیفه سکوت کرد و طی پنج سال دوره خلافت خود درسه جبهه با قاسطین (در صفين) و ناکشين (در بصره) و مارقين (در نهروان) جنگید. اینها اگرچه هر کدام با اینه و مرام خاصی در بر ابر على (ع) جبهه گیری می‌کردند، اما همه آنها در بهانه ازدواج شانیدن اسلام راستین نقشی همسان داشتند.

وئی از امام رضا (ع) می‌پرسیدند که چرا ولایت‌عهدی مأمون خبایسی را قبول کرده است می‌فرمود: به همان دلیل که یوسف، وزارت فرعون زمان خود را پذیرفت.

صلاح امام حسن مجتبی، هیچ علتی نداشت چنانکه جنگ و خونریزی با معاویه به صلاح مستضعفان نبود. زیرا شرایط، طوری بود که اگر جنگ ادامه می‌یافتد، کشور نو- ظهور اسلامی آن روز، در معرض حمله رومیان که سخت از نفوذ اسلام در جهان به وحشت افتاده بودند، قرار می‌گرفت و اصل اسلام به خطر می‌افتاد. بهینه‌جایت بود که حضرت در نامه‌ای به معاویه نوشته:

۱- اجعلنى على خزان الأرض أنى حفيظ عليهم (یوسف ۵۵)

اگر ترجیح میدادم که بایکی از اهل قبله بجنگم، باتو آغاز به جنگ می کردم، من ترا برای مصلحت مسلمانان و حفظ خون ایشان رهاساختم. (۱)

جنگیدن و شهادت مظلومانه امام حسین (ع) نیز تاکتیک دیگری بود که در شرایط اجتماعی خلافت جابرانه یزید، به کار رفت و ضربه‌ای محکم بر پیکره همه مستکبران ددمنش در سراسرتاریخ فرود آورد.

تفیه یا مبارزات سری

umar، یکی از اصحاب راستین پیامبر گرامی اسلام است. هنگامی که مشرکین او و پدر و مادرش را گرفتار کردند، از آنها خواستند که دست از پیروی آئین جدید بردارند، تا آزاد شوند.

پدر و مادر عمار تسلیم نشدند و کشته شدند. لکن عمار - ظاهرآ - تسلیم شد آزاد گردید. در رابطه با همین جریان بود که این آیه نازل شد:

: «هر کس بعد از ایمانش»، به خدا کفر ورزد و قلبآ کافر گردد، گرفتار خشم خدا می شود ولی اگر از روی اکراه و اجبار سخنی بگوید و قلبش بوسیله ایمان اطمینان یافته باشد، گناهی برآور نیست. (۲)

این آیه، تاکتیک «تفیه» را به مستضعفان آگاه و متعهد می آموزد. تفیه، سپر و بوشش است مستضعف آگاه، در زیر این بوشش، خود را از دسترس مستکبران عصر خود مخفی می دارد تا از شر او مصبوون بماند و در موقع مناسب بتواند براوضبه وارد کند.

اینجا انسان مبارز، گرچه بر حسب ظاهر لباس سازش و تسلیم می بوشد، ولی در حقیقت اهل تسلیم و سازشکاری نیست. بلکه در این لیام، بهتر می تواند خود را از خطرات استکبار مصون داشته، انجام وظیفه نماید.

: «هیچ مؤمنی حق ندارد با کافران رابطه دوستی و ولایت، داشته باشد و اگر کسی چنین کند، کارش غیرخدائی است. مگر اینکه در شرایطی قرار داشته باشد که ناچار باشید،

- لو آثرت ان اقاتل احدا من اهل القبلة لم يذات بقتالك فاني ترکت
صلاح السلمين وحقن دمائهم.

- من كفر بالله من بعد ايمانه الا من اكره وقلبه مطمئن بالايمان ولكن من شرح بالكفر صدرا فعليهم غضب من الله.

از آنها تقبیه کنید و خداوند، شما را از کثیر خوبیش بر حذر می‌دارد و بازگشت به سوی خداست». (۱)

شناخت «تقبیه» و فایده کاربرد آن، بسیار ضروری است، زیرا پیامبر گرامی اسلام فرموده است:

لادین لمن لاتقیه له (تفسیر المیزان ج ۳ ص ۱۷۴)

: کسی که تقبیه ندارد، دین ندارد.

و نیز امیر مؤمنان (ع) با اشاره به آیه مزبور در فوق، می‌فرماید:

: «خداوند ترا فرمان داده است که در دین تقبیه کنی، به تو من گوید: مبادا خود را در معرض هلاک قرار دهی و تقبیه را - که به تو فرمان داده ام - ترک کنی زیرا خون خود و برادرانت را به هدر می‌دهی و نعمتهای خود و آنها را به دست زوال می‌سازی و آنها را در دست دشمنان دین خدا خوار می‌سازی و حال آنکه خدا ترا امر کرده که آنها را عزت

پیغشی». (۲)

باتوجه به اهمیت تقبیه و توصیه‌های پیامبر خدا (ص) و امیر مؤمنان (ع) لازم است هر فرد مؤمن و مسلمانی به ارزش و فایده و کاربرد تقبیه، آگاه باشد، تا بهتر بتواند در راه اعتلاء مکتب، خدمت کند و بیهوده نیز و هر را به هدر ننده و به علاوه، تقبیه را وسیله‌ای برای گریز از جهاد و مبارزه قرار نماید، از آن سوءاستفاده نکند.

مؤمنی که خود را زیر پوشش تقبیه قرار میدهد، به لباس دشمن درمی‌آید و به سلاح دشمن مسلح می‌شود و با او هم‌صدای می‌گردد و آنچنان غافلگیریش می‌کند، که ندانداز کجا ضربه خورده و چگونه گیجگاهش مورد هدفگیری واقع شده است.

«علی بن یقطین» از کارمندان عالی رتبه هارون الرشید عباسی و از شیعیان خالص حضرت موسی بن جعفر (ع) بود و به دستور آن امام بزرگ، همچون اهل تسنن و ضومیگرفت

۱- لا ينخدت المؤمنون الكافرين أولياء من دون المؤمنين ومن يفعل ذلك فليس من الله في شيء الا ان تتقوا منهم تقبية ويحذركم الله نفسه والى الله المصير (آل عمران ۲۸)

۲- وامرک ان تستعمل التقبیه في دینک فان الله يقول: واياك ثم اياك ان تتعرض للهلاك وان تترك التقبیه التي امرتك بها فانك شائب بدمك ودماء اخوتك معرض لزوال نعمك ونعمهم مذلهم في ايدي اعداء دین الله وقد امرک الله باعزمهم (مدرك نوق)

و خدمات ارزنده‌ای برای شیعیان انجام میداد.

این دیگر وظیفه خود مستضعفان آگاه و متعهد است که با توجه به شرایط و مقتضیات زمان، شکل مبارزه و تاکتیک آن را انتخاب کنند. مبارزه یا مخفی است یا علني و برای هر کدام از آنها می‌توان اشکال و صور گوناگونی فرض کرد تا کدامیک، در مطالعات و مشاورات مستضعفان آگاه و متعهد، انتخاب و اختیار شود. کلیه اشکال مبارزات غیر علني زیر عنوان «تفیه» قرار می‌گیرد.

پیروزی مستضعفان آگاه و متعهد

آنچه در اینجا باید در رابطه با این مبحث، اضافه کنیم، این است که خداوند متعال چنین مبارزه‌ای را تداوم می‌بخشد. به جای هوشیدی دهها و صدها مبارز و مجاهد جان برکف، می‌روید و همین‌ها هستند که هم به باری مردم آزاده و چه زمینه‌ای برای تداوم مبارزات خد است که از این برتری بالاتر!

خداؤند می‌فرماید:

: «به پادآورید که در روی زمین عده شماکم و مستضعف بودید و می‌ترسیدید که مردم، شمارا گرفتار کنند و خداوند شمارا منزل داد و تائید کرد و از چزهای هاکیزه، روزی داد که شکر کنید». (۱)

آیات قرآن به اینگونه مستضعفان نوید پیروزی داده و آنها را به آینده خوبیش امید وار ساخته است. هیچ چیز برای یک انسان، بالآخر از امیدواری به آینده خود و هیچ چیز بدتر از ایاس و نومیدی نیست.

بایه و مبنای تقسیمی که ما در مورد مستضعفین انجام داده و آنها را به آگاه و غیر آگاه، و آگاه را به متعهد و غیر متعهد تقسیم کردیم، الهام و استفاده‌ای است از خود قرآن کریم.

: «گروه مستکبران قوم صالح به مستضعفانی که (بدرجه آگاهی رسیده) وایمان آورده (و برای ایمان، تن به تعهد و مستولیت داده بودند) گفتند: آیا شما علم دارید که صالح فرستاده خد است؟».

مستضعفان گفتند: (بله) مابه رسالت او ایمان داریم.

۱- و اذْكُرُوا اذَا نَتَمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعِفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ إِنْ يَسْخَطُوكُمُ
النَّاسُ فَآتُوكُمْ وَآيَدُوكُمْ بِنَصْرٍ وَرُزْقٍ كُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تُشَكِّرُونَ (انفال ۲۸)

مستکبران گفتند: ما به همان کسی که شما ایمان دارید، کفرمی ورزیم. (۱) در گذشته از خود قرآن شاهد آوردم که هارون (برادر حضرت موسی) نیز خود را از مستضعفان میدانست و به دلیل استیغفاف، خود را در برابر گوساله برستی سامی، غیر مقصر و بی گناه می شمرد (سوره اعراف آیه ۱۵۰) موسی نیز، این عذر برادر را می پذیرد و چنین می گوید:

: «برور دگارا، مرا و برادرم را بیامز و مارا داخل رحمت خوبیش گردان و توارحم الرachihi». (۲)

این خود شاهدی دیگر است که مستضعفان به دو گروه آگاه و نا آگاه، و آگاهان نیز به دو گروه سازشکار و مبارز تقسیم می شوند. نا آگاهان، کیفری ندارند. آگاهان متعدد به باداش، و آگاهان سازشکار به کیفرمی رساند. بدیهی است که قرآن با طرح این گونه مطالب و مسائل اجتماعی، گامی مؤثر در راه اتدام بخشیدن به همه زمینهای خد استکبار، برداشته است.

- ۱- قال الْمَلَائِكَةِ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمَهُ لِلَّذِينَ اسْتَضْعَفُوا لَمْ أَنْ مِنْهُمْ اَعْلَمُوْنَ اَنْ صَالِحًا مَرْسَلٌ مِنْ رَبِّهِ قَالُوا اَنَا بِمَا اُرْسَلْتَ بِهِ مُؤْمِنٌ وَنَّ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا اَنَا بِالَّذِي آمَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ اعراف ۷۳ و ۷۵
- ۲- رَبِّ اَنْفُلِي وَلَاخِي وَادْخُلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَانتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ (اعراف)

(۱۵۱)

می کند. نیز جریان خون را در بدنه من-

آنان چه با اندک ضربه ای استخوان های جمله مغز مرتب نموده و در نتیجه بیرون احسان نشاط، آرامش، اعتماد به نفس و شوق به کار پیدا می کنند. به موازات حرکت کار و روزش باید غذاي سالمدان نیز متعادل و خوب باشد. مخصوصاً لازم است حاوی ویتامین های A و C و D و مواد معدنی مثل کالسیوم و آهن باشد. نان کامل، میوه، شیر تازه و ماست بسیار خوبست. سالمدان باید گوشت کتر از جوان ها مصرف نکند.

و به از صفحه ۴۳

آنان چه با اندک ضربه ای استخوان های آن مخصوصاً استخوان گردن می شکند که گاهی باعث خطرات جانی می شود. تهاجمی که می تواند از یوکن استخوان جلو گیری کند، ورزش و کار است که در اینصورت مواد معدنی مخصوصاً کالسیوم در استخوانها باقی مانده و استحکام آنها را حفظ خواهد کرد.

ورزش و تمرین در بیرونها کم رد را نیز تخفیف می دهد و در بعضی به کلی خوب